

Heilig Hert van Jesus ons toekome Uw Rijk!

Hulde aan den geneesheer! Wij allen hebben wel eens zijne hulp noodig. Het is daarom dat God hem geschapen heeft, want van God komen zijne medecijnen. De kennis van den geneesheer omhult zijn hoofd met roem, en hij wordt geprezen in de vergadering der grooten. (Eccl. XXXVIII 1-3).

Zoo was wel de doktor dien we beweenen. Hoe menig maal hing hij gebogen over het bed der kranken waar het leven in strijd lag met den dood? Zijn scherp oog en zijn grondige wetenschap lieten hem seffens den zetel van de kwaal inzien en het geneesmiddel raden. Hij liep, dag in dag uit, van den eenen zieke tot den anderen, over al de hinderpalen van eet- en rusturen, in onvermoeiden strijd tegen ziekte en dood. Hij was tevens om zijne wijsheid en om zijn heldhaftig gedrag, door de medeburgers gebracht in den raad van stad en land en door den vorst zelf vereerd en verheven.

De geleerde doktor en de groote burger bleef, het leven door, een overtuigd christen: hij beleed zijn geloof zonder vertoon en ook zonder menschelijk opzicht. Op het einde stond de christen sterk, wijl de geleerde en de groote machteloos lagen. Door zijn ambt met de dood bekend, zag hij haar komen met ontroering, en hij verstond zoo klaar het woord van het H. Schrift: "Ik was koning in Israël; al wat onder de zon gebeurt heb ik willen onderzoeken met wijsheid... en zie! buiten de liefde Gods is alles ijdel!" (Eccl. I. 12-14). Daarom gaf hij zich aan God met stichtende onderwerping en met kinderlijk betrouwen. In de liefde Gods en in de zalige hoop vond hij volle berusting bij het scheiden.

Beminde echtgenoot, geliefde kinderen, nu zijt gij bedroefd, maar eenmaal zal ik u wederzien, dan zal uw hart blijde zijn en niemand zal uwe vreugde ontnemen. (Joh. XVI 22.)

Zoete Harten van Jezus en Maria, weest mijn toevlucht. (300 d.)